

ВЫХОДИТЬ ВО ЛЬВІВІ що Вторника, Четверга и Суботы (кожи рускихъ слівъ) о 4-й год пополу. Литер. додатокъ "Бібліотека найменій повѣстей" вийходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го и послѣднаго днія кожного місяця.

Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицька.

Всі листи, посылки и реклами належать пересыпти підъ адресою: редакція и адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицька.

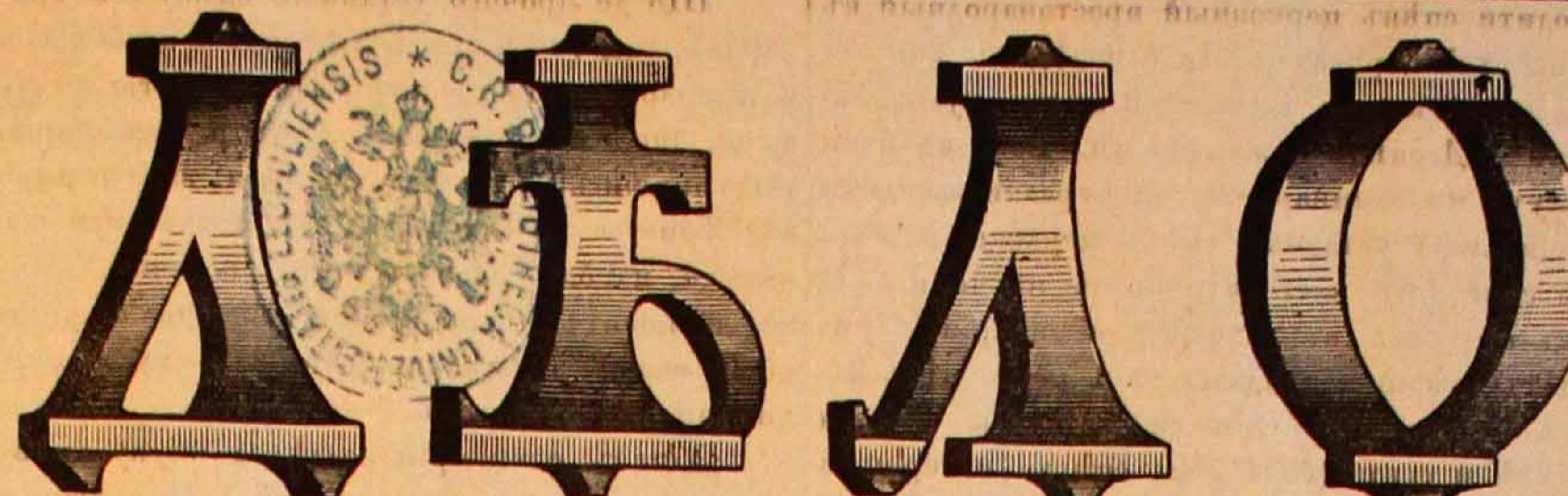
Рукописи не звертаються только на позередне застереженіе.

Підписаною число стоить 12 кр. а. в.

Оголошенія припиняються по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣдь однією строкою початиной.

Рекламації відповідати вѣльшій дѣті порта.

Предплату належить пересыпти франко (найлучше почтовими пересыпками) до: Адміністрації часопису „Дѣло“ ул. Галицька, Ч. 44.

ВІІ. Читателівъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *и=ji, ы=i, ы=ы, и (на серединѣ и на концѣ словъ)=ы, и (на початку словъ и по самогласныхъ)=i, ы (на початку словъ)=vi*.

Въ 1883 роцѣ вийходить „Дѣло“ три разы на тиждень, що вторника, четверга и суботы. Условія предплати поданій на заголовковій листѣ. Тамже подана такожь предплатна цѣна „Бібліотеки найзнаменитихъ повѣстей“.

Колька словъ про виборы до сойму.

Часъ, коли отбудутся виборы до галицкого сойму, доси єще не звѣстий; найправодоподбнѣшіе отбудутся въ мѣсяци цвѣтни.

Польські комітети мѣсцеви чи повѣтovi вже поуконостивались и повибрали делегатовъ на зѣвзѣд до центрального комітету. Зъ складу польськихъ комітетовъ мѣсцевыхъ видно, що Поляки симъ разомъ стараются зовѣть не инакіе перевести виборы, якъ попередніми разами. Въ комітетахъ, маючихъ задачу перевести виборы зъ сельскихъ курій, нема селянъ, лиши по найбільшої часті паны-дѣдичи, потары, урядники повѣтovи и т. под. Сей проявъ дуже характеристичній: панове-Поляки зовѣть игнорують рускихъ селянъ-виборцівъ и навѣть не уважаютъ постѣбнимъ, бодай про людске око, хочь въ части отдать рѣшеніе о кандидатурѣ въ руки селянъ-виборцівъ. Тай по що того? Львівскій дописуватель до „Dziennika Poznańsko-go“ откryvъ намъ досадно пляни польского центрального комітету, выявивъ, якъ подѣлено львівські округи виборчі на „plejady swietlych nazwisk“, Потоцкіхъ, Баденъхъ и т. п.

Зъ сторони Русиновъ має занятися передвиборчими чинностями комітетъ ad hoc, зложений зъ представителівъ обохъ партій. Розуміється, що успiшність заходовъ комітету буде зависiти бѣдь завчасно и енергично дiяльнiстю Русиновъ по поаѣтахъ.

Сила податкова Галичини.

I.

Въ вѣденській радѣ державной незадовго почнутся розправы надъ бюджетомъ. Комісія

бюджетова приготовила вже прелиминарь бу- джету на р. 1883, котрый буде предложеній парламентови. Въ томъ прелиминаріи особливо цѣкавий для насиа отдаїть доходовъ, зъ котрого можна вимѣркувати силу податкову кожного краю коронного. Краковска „Nowa Reforma“ помѣтила въ числахъ 21, 22 и 23 статю п. заг. „Pe Galieya plac?“ въ котрой находимо дуже цѣкавий образъ податкової силы Галичини, выраженный въ автентичныхъ, урядовихъ цифрахъ. Не маючи підъ рукою прелиминария доходовъ державныхъ, мы покористуємося въ слѣдуючої роботѣ цифрами „Nowej Reformy“.

Що сила податкова Галичини слаба, — се звѣстно намъ всѣмъ бѣдь давна. Кождый новий податокъ, спадаючий на нашу край бѣдь центрального правительства, тисне насиа далеко сильнѣше, нѣжъ други краї коронній, хочь въ результатѣ витиска въ насиа пропорціонально Галичини стоить підъ взглядомъ рольництва низше бѣдь Чехъ, коли наявѣть такъ витиска на машину податкову не може бѣдь насиа витискити бодай такого процента податковъ, якій витискає на Чехи. Коли бо въ Чехахъ (при 5.412.000 людності) припадає на кожного жителя 2 зр. 6½ кр. податку грунтового, то въ Галичинѣ на 5.915.000 людності припадає въ насиа людину лиши 80 кр. То значить зновъ, що въ Чехахъ на кожду людину витискає 2:58 разовъ бѣдье податку грунтового, нѣжъ въ Галичинѣ. Якакъ причина того дивного факту? — пытавъ „Nowa Reforma“, — и отповѣдає, що все лихомаєтъ въ тѣмъ, що край нашъ витискає рольничій, и тая витискає убиває іменно саме рольництво, що затымъ все, що зробиться у насиа для піднесення промислу, буде зараховано сильною витискою для рольництва. Хочь якъ правдивій тѣ цифри, на котрьхъ опертый сей витискає, то все таки кождый бѣдь разу познає, що бѣдь зовѣть сторонничій и недокладний. Будувати поручье для стоячого на березѣ, щобъ уратувати потопаючого, — се, признається, новий и только въ Галичинѣ можливий спосібъ суспільної господарки. Намъ здається, що не наша рольница витискає убиває наше рольництво, бо іменно въ близкості бѣдьшихъ центрів промисловихъ (коло Борислава н. п.) рольництво стоить коли не низше, то певно не витискає, якъ въ іншихъ мѣсцяхъ. Єсть много іншихъ, тяжкихъ и скомпликованихъ обставинъ, якій не дають піднести нашому

шѣ, ще бѣльше! Божъ головне тепер жерело доходовъ державнихъ въ Галичинѣ суть добра камеральна и державна монополія (бѣдь и ти- тунь), котрими Галичина перевишає всѣ прочі краї коронній, — такъ що на самихъ контрибуентовъ податковихъ спадає, якъ побачимо дальше, ще меншій процентъ.

Порбовань Галичини съ Чехами показує намъ єще одинъ дуже цѣкавий проявъ. Галичина, якъ звѣстно, край rag excellence рольничій, а Чехи промисловий; Галичина має пристору о 26.000 квадр. кильометровъ, а людності о 398.000 бѣдьше, нѣжъ Чехи; а предѣль Галичини платить податку грунтового 4.331.000 зр., а Чехи 11.184.000 зр., т. е. о 6.853.000 зр. бѣдьше, нѣжъ Галичина. Въ Галичинѣ податокъ грунтового становить 40-6% всѣхъ податковъ безпосередніхъ, а въ Чехахъ 46-1%. Значиться, не только абсолютно, але и пропорціонально Галичина стоить підъ взглядомъ рольництва низше бѣдь Чехъ, коли наявѣть такъ витиска на машину податкову не може бѣдь насиа витискити бодай такого процента податковъ, якій витискає на Чехахъ. Коли бо въ Чехахъ (при 5.412.000 людності) припадає на кожного жителя 2 зр. 6½ кр. податку грунтового, то въ Галичинѣ на 5.915.000 людності припадає въ насиа людину лиши 80 кр.

To значить зновъ, що въ Чехахъ на кожду людину витискає 2:58 разовъ бѣдье податку грунтового, нѣжъ въ Галичинѣ. Якакъ причина того дивного факту? — пытавъ „Nowa Reforma“, — и отповѣдає, що все лихомаєтъ въ тѣмъ, що край нашъ витискає рольничій, и тая витискає убиває іменно саме рольництво, що затымъ все, що зробиться у насиа для піднесення промислу, буде зараховано сильною витискою для рольництва. Хочь якъ правдивій тѣ цифри, на котрьхъ опертый сей витискає, то все таки кождый бѣдь разу познає, що бѣдь зовѣть сторонничій и недокладний. Будувати поручье для стоячого на березѣ, щобъ уратувати потопаючого, — се, признається, новий и только въ Галичинѣ можливий спосібъ суспільної господарки. Намъ здається, що не наша рольница витискає убиває наше рольництво, бо іменно въ близкості бѣдьшихъ центрів промисловихъ (коло Борислава н. п.) рольництво стоить коли не низше, то певно не витискає, якъ въ іншихъ мѣсцяхъ. Єсть много іншихъ, тяжкихъ и скомпликованихъ обставинъ, якій не дають піднести нашому

Предплати на „Дѣло“ для Австрії:		Для Россіи
на пѣль рокъ	12 зр.	на пѣль рокъ
на пѣль року	6 зр.	на пѣль року
на четверть року	3 зр.	на четверть року
отъ дод. „Бібліотеки“:		отъ дод. „Бібліотеки“:
на пѣль рокъ	5 зр.	на пѣль рокъ
на пѣль року	250 зр.	на пѣль року
на четверть року	125 зр.	на четверть року
		на самъ додатокъ:
на пѣль рокъ	5 зр.	на самъ додатокъ:
на пѣль року	750 зр.	на самъ додатокъ:
на четверть року	375 зр.	на самъ додатокъ:
отъ дод. „Бібліотеки“:		на самъ додатокъ:
на пѣль рокъ	19 зр.	на пѣль рокъ

Для Заграниць, окрѣмъ Россіи:	
на пѣль рокъ	15 зр.
на пѣль року	750 зр.
на четверть року	375 зр.
отъ дод. „Бібліотеки“:	
на пѣль рокъ	6 зр.

на самъ додатокъ:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

на пѣль рокъ

на пѣль року

на четверть року

отъ дод. „Бібліотеки“:

за тымъ подать головнѣйшій, а при тѣмъ легкѣ и простѣ способы, поставить спѣвъ церковный на тѣѣ высотѣ, на которой бѣлъ явилъ ѿ самѣй дѣлѣ душу нашего обряду.

Буду говорить коротко для того, что есть много другихъ спаси „пекучихъ“, и приступаю просто до рѣчи. Начинаю именно въ двухъ институтахъ, признанныхъ разъ excellence бути проходниками церковно-народного спѣву: гр. к. духовной семинаріи и Ставропигійской бурсы. Одна и друга въ тѣмъ отношенію цѣлкомъ не работаютъ, что можнѣ бы бѣть имъ надѣятися, ба и просто домагатися. Квартетъ семинаристовъ, правда, величавый, такъ добромъ го лобѣть акѣ и выполненіемъ артистичными композицій, первій изъ всю Галичину, здобувши собѣ славу у своихъ въ честь у чужихъ, акѣ показалось при случаѣ отставаніи канцелярии подать приказу Б. В. Цеаря. Тутъ лишь треба дотычно самыхъ композицій мимоходомъ замѣтити, что пора бы уже покинуть вскихъ Hessle, Nanne и проч., что грѣшать непростимо противъ акценту славянскаго языка и духа пѣсней и молитвъ русскаго обряда, а взвѣтися цѣло за рѣдкіи творы. Я самъ знаю одного семинариста, бывшаго управителя хору, у котораго немало власныхъ прекрасныхъ церковныхъ композицій, уложенныхъ въ дусѣ чистого русскаго обряда. Молодымъ нашимъ церковнымъ композиторамъ, — скажу еще въ додатокъ, — радибѣ и познакомити съ литургію съ греческимъ текстомъ въ старинныхъ напѣвахъ, уложенныхъ на мѣшаный квартетъ.*). Не хочу тымъ обижити ихъ творчества а хочу лишь ввернуть ихъ увагу на то, что композиціи церковной повиннѣ все держатися стилю позаконного, молитвенного, а тымъ способомъ охоронити ихъ бѣль такихъ диво глядѣть въ семинарской партитурѣ, якимъ есть одно „Да исполнится“ (адае менѣ D-dur) и кѣлька другихъ композицій, годящихся больше на свѣтѣ концерты, акѣ на церковный хоръ. Квартетъ Ставропигійской бурсы во всѣмъ отношению скромнѣйшій, (мѣшаный хоръ въ кѣлькахъ хлоцѣвъ) разумѣется не то, что мужескій хоръ семинаріи въ сорокъ голосовъ) однако задачу свою словно знамѣнито, что доказомъ бѣль набита людьми всего стану и вѣроисповѣданіи церкви Успенска. Поважный, позѣльный и рѣдкій спѣвъ буреаки творить прекрасну гармонию съ мыслями и формами русскаго обряда.

Но при всѣхъ своихъ заслугахъ въ пле-
каво спѣву квартетного обѣ тѣи институты
овпускаютъ въ ока ишу важну область спѣву
церковного, именно спѣву народно-церковного.
Я въ принципѣ не противникъ квартетовъ
при богослуженіяхъ; въ церкви столицѣ и
другихъ мѣсть и мѣсточкѣ спѣвъ четырехъ-
голосный нынѣ вже необходимый. Но пытаются
чи участники квартету, окончивши свои нау-
ки, не розѣются колися по краю и не будуть
обознаными каждыѣ отдельно на свою руку

*.) Выданье то вышло въ Вѣдни. Заголовка не памѧтаю, але примерникъ его находится въ Ставропигії, и здесь менѣ, такожь въ библио-
тецѣ семинаріи. Прим. Автора.

сомнѣваюся, что крѣзъ А. Петрушевичъ задержать верховный надѣбрь библиотеки и музеальныхъ зборовъ и на дальше до того часу, пока приходы Нар. Дому не позволятъ установить стаого библиотекаря. Але вже теперъ замѣтимо, что библиотекаремъ познанѣ бути человѣкъ образованный, ученый, а не якѣ иебудь отставній пизшій урадникъ нѣбы для вынагороды патріотизму сомнѣтельнаго вартоства. Мѣжъ профессорами русской гимназіи можноѣ найти отновѣдну силу до за-
жѣнія такої важной посады за мѣрно вынагородою. Низшій функции библиотечнѣ пр. скрипторѣ, амануентѣ могли бъ сповинати академики съ хѣсномъ для власнога образованія, а особливо повиннѣ бути обовязаны до такої службѣ сти-
пенідноти академики Нар. Дому. Пригадуемъ себѣ, что члены „Академичнаго Братства“ жертвовали безкористнѣ труды для упорядкованія библиотеки, не сомнѣваюся отже, что подиали бы ся такожь охотно службѣ библиотечнѣ. Наконецъ позвала съ себѣ замѣтити, что въ интересѣ подвигненія народнаго просвѣтѣ и науки належало бъ выпожи-
чати книжки въ библиотеки Народнаго Дому не только мѣщанскимъ або русскимъ читальнямъ (акѣ то ухвалено на послѣднѣхъ зборахъ), але и замѣщеви Руинамъ, въ кождомъ случаю за отповѣднѣмъ обезпеченьемъ. Тыль способомъ подало бъ ся и Руинамъ за провинціи случай-
ностъ образоватися въ народнѣмъ дусѣ и труды тиа для развою науки и рускимъ словесности. Можно бѣ такожь зобовязати пожачающихъ, ѿѣ вписанія въ члены Нар. Дому а тымъ способомъ привлекавши и материальнѣйшій хосенъ для ин-
ститута.

Въ давнѣйшихъ спровозданіяхъ Нар. Дому находимо згадку, что крѣмъ библиотеки находится

заводити спѣвъ церковный простонародный въ селекихъ церквяхъ? Чи отновѣдѣть они тогдѣ свой задачи, мимо всенѣи „музыкальности“? Досвѣдъ каже, что иѣ. Но и въ откѣ можутъ чи семинаристы чи буреаки заводити правильный уставній спѣвъ церковный, если они самъ того систематично не научились. И такъ на примѣнѣ въ духовной семинаріи. Приходитъ семінажи кандидаты на 1 рѣкѣ. Ихъ заразъ заставляютъ спѣвати литургію кождой недѣлѣ и святы (бо 4 рѣкѣ спѣває вечернію и утреннію, а „спѣваки“ вѣхъ лѣтъ идутъ на литургію до престольной церкви); они спѣваютъ, икѣ знаютъ: и воскрешаютъ въ памяти арии станиславовскаго Крука, бережановскаго Сойки и другихъ Орфейѣ, и такъ иде весь рѣкѣ за рокомъ и пѣкому не пріѣде въ голову положити конецъ тому „коалогласованію“, заканзому выразно св. апостоломъ. Дѣло тѣбѣ повести такъ. Въ семинарской церковной библиотекѣ повиннобы бути кѣльканайдѣть примерникѣ „Литургіи Бажановскаго“*) О. Порфирий Бажановскій именно зображенъ лучшій старинній церковный напѣвъ въ нашомъ краю и очистивши ихъ бѣль гдѣкѣхъ дѣкѣвскихъ екстраваганцій уложивъ ихъ на простѣ ирмологійнѣ ноты. На перѣдѣ помѣстить скалу вонту и короткѣ „объучи-нѣ“, цѣлкомъ достаточнѣ для початковой науки. Всѣ кукини („Иже Херувими“ кѣлька и-рѣкѣ) старанно оброблены, цѣлкомъ простѣ, гдѣкотрѣ пречуденій. Особенно прекрасне „Подъ Твою милость“, спѣване по литургії. Ария проста, но сердечна, до глубины душѣ проникающа, правдиво поетична*) П. Бажановскій велику прислугу зробивъ своему народови, спасающи чудно-краснѣ плоды народнаго творчества; треба бо внати, что всѣ напѣвы нимъ зображенъ — нашѣ, рѣдкіи, кождому въ насть добра знакомы. Книжка та повинна бути въ кождой церкви, въ кождой школѣ (по кѣлька примѣрникѣ) и въ кождой хатѣ, где лишь рускѣ дѣти знаютъ читати, — тогда лишь легко пріѣде ввести въ житѣ всенародный церковный спѣвъ.

Послѣ тыхъ кѣлькохъ замѣтокъ я бы дальше думавъ такъ: духовникъ семинаріи повиннѣ бути заразъ, икѣ лишь появляется новыи кандидаты на 1 рѣкѣ, привати до себе обохъ управителѣвъ крылосѣвъ (пасторалистѣвъ) и новыхъ кандидатовъ и въ свой присутности казати переспѣвати перве скалу, потомъ всю службу а оттакъ выбравши двохъ управителѣвъ въ межи новыхъ кандидатовъ казати имъ въ купѣ съ товаришами спѣвати службу въ церкви, помаленьку, поважно и съ перенятіемъ. Такій кандидаты укѣничивши семинарію легко будуть могли у себѣ на селѣ завести правильный хоръ.

*) „Божественная Литургія“.

*) Ария молитвы „Подъ Твою милость“, поѣщена въ Лит. Бажановскаго дуже стара. Спѣвали еи еще козаки въ годину штурму на Турка. Говорять, что у кождого козака на плечахъ бувъ въ осѣбномъ капишинѣ образъ Богородицѣ, на который взираючи козаки спѣвали „Подъ Твою милость“, — длатого и теперь въ гдѣкотрѣхъ селахъ капишины при опанчахъ называются — „богородицами“. Прим. Автора.

досыть цѣнныи зборъ минераловъ, нумизматичнѣй, и дѣкѣхъ старинностей. Не подумаймо однакъ унась о тѣмъ, ѿѣ збирати засобы до етнографіи Руси а именно фотографіи и рисунки народныхъ типовъ, одѣжи народнѣй въ рѣжныхъ сторѣйт, выѣбы русскаго промыслу домашнаго, однимъ словомъ, ѿѣ музей бувъ на першѣ вже поглядѣ образомъ русской бувальщины и житїя народнаго. Треба жалувати, что въ тѣмъ дѣлѣ выпередили нась Полаки и въ музею гр. Дѣдушицкаго и мѣскѣ промысловомъ музею нагромадили цѣнныи засобы русскаго промыслу домашнаго, русскихъ народныхъ одежд, а читалисько навѣтъ куренду рускимъ консисторіи, ѿѣ духовенство зборило и надысало такиѣ рѣчи до музея лѣвобѣжскаго. Чи не добре бѣ бодай за приводомъ чужихъ подумати о утворенію народнаго музея въ Нар. Дому? До того однакъ треба человѣкъ съ замѣдованіемъ до такого предмету и знавствомъ рѣчи. Вже въ нишѣ часописи подиено заслуги на тѣмъ поли проф. В. Шухевича, который въ рѣжныхъ закуткѣвъ нашого краю зѣбравъ мережки, килимы, выѣбы гуцульской промысловой и т. и. та бодай въ той способѣ причинившися до збереженія зборовъ домашнаго промыслу, который вышилъ коштъ мѣскѣ музей лѣвобѣжскаго, бо зъ нашихъ инотитутовъ нѣ однѣ не звернувшись на те своеи уваги. Чи не порадно буловѣ вѣтъ въ порозумѣніе съ тымъ заслуженнымъ на тѣмъ поли народнобѣжцемъ а не сомнѣваюся, что ради жертвувавши свои труды для института народнаго.

(Конецъ буде.)

Що до прочого уставнога спѣву т. е. тро-
парѣвъ, самогласныхъ, болгарскихъ, подѣбныхъ и ирмологіона то гдѣкотрѣ семинаристы раду-
ютен, ѿѣ имъ удалось опустити семинарію выдурившися занѣмъ „камени запечатану“ або Христосъ воскресе — не догадуючися якѣ высоку народѣ нашъ цѣнитъ, поважая, слу-
хая и любитъ священниковъ, занюющихъ уста-
вній спѣвъ и умѣющихъ надати ему въ цер-
кѣ правильный ходъ.

Уставъ семинаріи вѣтуетъ науку спѣву церковнаго въ способѣ добрый, но и знаю и самъ видѣвъ, сколько та же наука варта бѣть захояти настоѧтельѣвъ, бѣть энергичной кон-
тролѣ и бѣть острого испыту. А все то — у-
словія, бѣть которыхъ и подумати годѣ про-
успѣхъ спѣву церковнаго. Що до самой мето-
ды и примѣтибы еще слѣдующе: Въ одну въ
двохъ годинѣ тыждневыхъ, призначенныхъ на
спѣвъ, духовникъ семинаріи повиненъ зѣбрать
въ музю кандидатовъ 1. року и въ свой при-
томности приказати старшимъ управителемъ

крылосѣвъ отспѣвати съ ними ирмологійну скалю въ трехъ складахъ, представляющи рѣ-
ночно на таблицѣ заму въ цѣлыхъ нотахъ,
позунотатъ и проч. Такъ повторяти черезъ
кѣлька лекцій и особенно уважати на такихъ,
которы мають голосъ, а слуху не мають. За-
кладающи въ горахъ всенародный спѣвъ и ма-
ючи дѣло съ дикими голосами бойкѣвъ, я на-
глядно пересвѣдчиваю, ѿѣ лишь скамею и то

въ короткѣмъ часѣ можна огладити ихъ голосъ и выробити слухъ, а напротивъ, ѿѣ всѣ тѣ, котрѣ бѣль скамѣ училисѧ спѣвати на память, нѣкогда не будуть спѣвати, лишь ревѣти, кри-
чати и проч. Переѣшовши основно скамею, треба приступити до основныхъ частей ирмо-
логіона и сразу „сольками“ а погомъ словами въ протягу 1. року переспѣвати догматы, ир-
мосы воскресній и антифоны утренній; въ П. роцѣ продовжати дальше зновъ по годинѣ на
тыждень посвященой на спѣвъ, обучати то, ѿѣ
прислано: т. е. на 1. роцѣ тропарѣвъ, самогла-
снѣ и болгарскѣ, на 2. р. подобны, а на тре-
тіймъ кончити ирмологіонъ. Кандидаты духов-
нѣй познакомивши основно съ ирмологіономъ легкѣ самѣ и бѣль „обучителѣвъ“ выучати
глазомъ подобныхъ, болгарскихъ и проч., бо
знаючи ирмологійнѣ ноты легкѣ отшукуютъ
собѣ арію въ „Гласопѣненїе“, чрезъ ѿѣ одно-
образиѣ въ спѣвѣ сама собою введенѣ.

Обученій такимъ способомъ кандидаты духовнѣй, ставши священниками, легко могутъ собѣ на селѣ ввести всенародный спѣвъ на два крылосы, который нынѣ ставя не необходимости; треба намъ памятати, ѿѣ мы нынѣ не маемъ приходскихъ школъ, гдѣ дѣти об-
учалисѧ спѣву уставнаго, а даки рутинований, выйшовши въ такихъ школѣвъ, выгибаютъ такъ, ѿѣ священникови неразѣ приходится здатиенъ на ласку або неласку дика піака, интригант, чужого агента, бо нема лучшаго. Выучивши собѣ сколько можно велике число знающихъ уставній спѣвъ, священникъ може мати подъ рукою все дяка тверезого, розумного, послушнаго, бо кождый разъ можетъ собѣ въ своихъ учениковъ выбрать иного управителя кры-
лосѣвъ, а кождый въ нихъ радо пріѣде на себѣ почестне въ народѣ нашомъ званье.

(Конецъ буде.)

Буджетъ выдаткѣвъ десети европейскихъ державъ въ р. 1882.

I.

Десетъ европейскихъ державъ, именно: Франція, Англія, Нѣмеччина, Италія, Россія, Австрія, Испанія, Угорщина, Бельгія и Нидерланды мали въ 1882 р. — 16.311.341.102 франкѣвъ. Въ тоги выдатко зѣбравши на поодиноки державахъ:

1. Франція	3.545.914.413	франкѣвъ
2. Англія	3.099.689.125	"
3. Нѣмеччина	2.491.095.515	"
4. Италія	2.179.403.868	"
5. Россія	1.905.011.380	"
6. Австрія	1.023.505.112	"
7. Испанія	782.639.250	"
8. Угорщ. съ Кроац.	700.352.541	"
9. Бельгія	310.755.895	"
10. Нидерланды	272.974.053	"

Разомъ 16.311.341.102 франкѣвъ

Жителѣвъ въ р. 1882 було въ поодинокихъ державахъ:

1. Въ Франціи	37.600.000	
2. Англія	34.830.000	
3. Нѣмеччина	45.234.000	
4. Италія	28.525.000	
5. Россія	82.410.000	
6. Австрія	22.144.000</td	

тос отповѣвъ презесъ кабинету Фалліеръ: „Еслибы принцы заховувалися були, якъ спокойній обыватель, то нѣкто не бувбы выступиавъ нѣ противъ нихъ нѣ противъ ихъ достоиньтвъ. Але они не умѣли повздержатися отъ интригъ. Манифестъ кн. Жерома есть актомъ претендента... Прогнati принцомъ зъ краю, а оттакъ донерва жадати закоку о баницї. буlobы недостачею пошанования законовъ, иротое правительство отдало князя Жерома власти судовѣй. (Министеръ говорить съ що разъ бѣльшимъ напруженемъ.) Графъ де Менъ пытає, чи були якій заговоры? Если усиля реакціи разбилися, то се лишь задля того, що людъ оперся сему и не позволивъ на розрухи. На провинціи скликувано людовї зборы и розширювано пого-лоски, що во Франціи выбухне пездовго повстанье легитимистовъ. Днєвникъ „Union“ отверто накликавъ до бунту. Свого часу жадали прогнання претендентовъ Періе, князь Бролѣ, Тіеръ и Дифоръ, а коли князъ орлеанський въ 1872 р. прїйшли до народного збору съ прошенемъ о по-зволенье повороту, сказавъ тогды Греви: „Не хо-чу анѣ бути ошуканымъ, анѣ статися помочни-комъ для королевства“... (Сказавши тѣ слова министеръ перервавъ бесѣду на хвилю, а оттакъ сказавъ: „я смертельно змученый“.) Президентъ палаты перервавъ засѣданье на чверть години, министеръ дуже ослабленый выйшовъ до другої салѣ и зомлѣвъ. Послы лѣкарѣ прїйшли єму въ помочь. Министра мусѣли отвезти до дому.

Слѣдство противъ князя Наполеона укінчено. Властитель друкарнѣ, въ котрой печатано манифестъ Жерома, збставъ засужденыи на 400 франковъ кары грошевои. Генералъ Кампенонъ не принялъ теки министра вѣйны, тожь именовано пимъ генерала Тибодена, а Маги, министръ рѣльянцтва, припль провизорично зарядъ министерства маринарки.

Дня 1 лютого продовжалася дебата надъ справою претендентовъ. Хорого министра президента заступивъ міністеръ справедливості Деве. Нарадамъ палаты присутствовавъ такожь новый міністеръ вбиви. Першій забравъ голосъ Деве. Онъ говоривъ: „Вже самі монархіи предпринимали гдякі мѣры противъ родинъ, що давнійше панували. Въ р. 1871 просили члены дому орлеаністовъ о позволеніе повороту; они получили позволеніе підъ тымъ условіемъ, щобы не стремѣли вйті до народного збору“. Міністеръ нагадує про подорожь княз'въ до Фроодорфу, где прозвалися представителями монархіи. Сими днями княз' заманифестувалися явно яко противники республіки и яко будучій наслѣдники. Ихъ часописи та клієнти дають имъ особній назви а дѣсся се и въ армії. Чи жъ середъ такихъ обставинъ не повинна республіка такъ само боронитися, якъ монархія? Правительство не жадає загального прогнання членовъ, бо сей фактъ має значеніе насилія и доткнувъ бы такожь особъ невиннихъ. Черезъ те, що отсунеся княз'въ отъ військовыхъ и цивильныхъ урядовъ, отбереся имъ можливость агітації. Але правительство жадає такожь и призволенія на то, щобы могло въ разъ потребы претендентовъ прогнати. Черезъ тое лишится правительству ініціативу підъ контролю парламен-

що тая нота еще не послѣдне слово Англії въ справѣ египетской. Кадри-бей, отпоручникъ портвѣ Египтѣ, освѣдчивъ що посля его гадки Англія стараєся о выключный впливъ надъ Египтомъ Турскій посолъ до Вѣднія, Едемъ-паша, котрого дуже выждають въ Константинополі, позаякъ по его поворотѣ сподѣваются гдякихъ змѣнъ въ министерствѣ, задержанный зоставъ въ дорозѣ до Константинополя задля того, що вода на Дунаѣ стоить дуже wysoko. — Паша затримався прите въ Джурджевѣ а оттакъ доперва, коли дунайскій воды обнижается, выбереся въ дальшу дорогу Едемъ-паша має оттакъ зостати іменованый сломъ въ Берлинѣ. Пооловъ до Вѣднія має бутъ іменованый Садулягъ паша.

Болгарія. Московска „Русь“ и софійска „Робота“ обвиняютъ Австрію и Угры о те, що они пропагаютъ католицизмъ закладаючи школы католицкій въ Болгаріи, Македонії и Румелії. Напротивъ сихъ вѣстей выступивъ директоръ однозъ тамошніхъ школъ католицкихъ, поясняючи, що тѣ школы заложеній зостали за грошъ французскіи. Правительство австрійске дає вно підмогу въ сумѣ 1000 франківъ за науку нѣмецкої мовы, но се вийде лише въ користь Болгарамъ. Оголосивъ директора сихъ школъ кончиться словами: „Наша цѣль учити а не розпалювати и горячити“

Н О В И Н К И.

— Дуже сумною вѣстею приходить намъ подѣлтися съ ВП. Читателями: п. Володимиръ Барвіньскій, редакторъ „Дѣла“ смертельно хорый.

— Загальний зборы тов. „Просвѣта“ отбулися вчера въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ при участіи 80 членовъ, такъ мѣсцевыхъ, якъ и замѣсцевыхъ. Кроме интелигенціи були тамъ селяне и мѣщане. До нового выдѣлу выбрано слѣдующихъ Пановъ дра Омеляна Огоновскаго, проф. университету проф. Борковскаго, о. Купицкого, проф. Петра Огоновскаго, проф. Шухевича, авск. суд. Вол Левицкого, депенд. адвок. Горбачевскаго и канд. адвок. Конст. Левицкого; на заступниковъ выдѣлу: проф. Романчука, о. Стефановича, дра Колатовскаго, Ив. Белея и проф. Корн. Заклиньскаго. До комисіи шконтруючої выбрано: дра Целевича, проф. Ром. Заклиньскаго и о. В. Петрушевича. Зборы велися середъ оживленыхъ дискусій; ухвалено богато користныхъ внесений. По зборахъ музичный хоръ тов. „Академично-Братство“ отспѣвавъ колька хорошихъ композицій. Всѣ разойшлися въ веселомъ настроеніи.

домовъ. Подробнѣйше справозданье подамо въ найблизшомъ числѣ.

— На засѣданію центральнаго выдѣлу тов. „Просвѣта“ котре отбулося дня 29 сѣчня и. ст. 1883 под проводомъ заст. головы Ю. Романчука, 1) прочитано и затверждено протоколъ зъ попередног засѣданія; 2) ухвалено прихилитися до прошенія выраженного въ письмѣ товариства господарско-промышленного въ Станиславовѣ; 3) ухвалено въ наслѣдокъ узысканой аprobаты гдѣякихъ книжочкъ просвѣтныхъ отъ буковинской Рады шк. кратдатися до радъ шк. окружныхъ въ Буковинѣ съ письменнымъ прошеньемъ, чтобы порученій книжочки припоручали записывать своимъ школамъ для библіотекъ и на надгороды; 4) принято въ дѣмѣсти справозданье економа въ справѣ стажанія залеглыхъ належитостей за книжки; 5) одобрено представлений рахунки за выготовленія рамы до портрету о. Качалы и винеты до дальнихъ выданъ просвѣтныхъ; 6) принято до вѣдомости, что Впр. о. В. Ильницкій передавъ даромъ для библіотеки товариства гдѣяки книжки, за складае выдѣль саму ВП. Добродѣви щиру и ляку; 7) ухвалено читальнямъ въ Сулимовѣ

По смерти молодого Трієстиця внесено въ парламентъ интерпеляцію, але правительство не дало никакой отповѣди, бо не хотѣло наразити себѣ Австрію. Природна рѣчъ, чтобы народъ шукавъ союза съ спороднеными себѣ народами, но не стыдными, съ которыми мы боролися. Италія мае двохъ спокоявѣчныхъ вороговъ: Ватиканъ и Австрію... Комисарь зновъ перервавъ, бесѣду, и зновъ поставъ крикъ и непослушъ. Комисарь призвавъ приготовлене войско, заказавъ продолжати бесѣду и розвязавъ збръ. Неспокой взмагався, комисарь наказавъ дати трубкою першій знакъ до опорожненя салъ. „Лишьтесь“ — закричавъ Коста — „инакше будуть васъ уважати боягурами“. Комисарь завозувавъ другій разъ публичность, чтобы выйшла зъ салъ, але зображеній кричали, що се надужить зъ стороны власти. Втій хвили вийшло до салъ больше войска, а Коста казавъ розйтися зображенымъ. Вечеромъ тогоже дня выпечатали ирридентисты протестъ противъ сеи „своеволъ“ правительства. Въ колькій позиції прійшло на балю въ Равеній диколотнечѣ межи ирридентистами а правительству. Завозовано карабиньеровъ; ирридентисти кинулися на нихъ и колькохъ зрали; въ наслѣдство того арештовано много ирридентовъ. Сновомъ атентатъ ирридентистовъ на австрійскогоконзуля въ Бельоніи доносили мы въ непередномъ числѣ „Дѣла“.

цкихъ кругахъ панує велике розъяренье на Англію и на кедива. Офіціяльний органи грозятъ що на кедива снаде цѣла отвѣчательнѣсть звязь его съ Англією, а день вѣдай вже недалекій, въ котрому его Турція до тои отвѣчательности потягне. За найгоршу точку его ноты окружної уважає Турція те, что Англія накидує свою армію Египтови. Въ прочѣмъ говорятьъ загальнѣющо тая нота еще не поспѣдне слово Англіи въ справѣ египтской. Кадри-бей, отпоручникъ портвъ Египтѣ, освѣдчивъ що посля его гадки Англія старається о выключный впливъ надъ Египтомъ. Турецкій посолъ до Вѣдня, Едемъ-паша, котрого дуже выжидаютъ въ Константинополи, позаяко по его поворотѣ сподѣваются гдеякихъ змѣнъ въ министерствѣ, задержанный зоставъ въ дорозѣ до Константинаополя задля того, что вода на Дунаѣстоитъ дуже wysoko. — Паша затримався прите въ Джурджевѣ а оттакъ доперва, коли дунайскій воды обнижатся, выбереся въ дальшу дорогу Едемъ-паша має оттакъ зостати именований посломъ въ Берлинѣ. Пооломъ до Вѣдня має бутъ именований Садулягъ паша.

Болгарія. Московска „Русь“ и софійск „Робота“ обвиняютъ Австрію и Угры о те, шони пропагаютъ католицизмъ закладаючи школы католицкій въ Болгаріи, Македоніи и Румеліи. Напротивъ сихъ вѣстей выступивъ директоръ одногъ тамошнихъ школъ католицкихъ, поясняючи, шо гі школы заложеній збсталі за грошъ французск. Правительство австрійске дає вно подмогу въ сумѣ 1000 франковъ за науку нѣмецкой мовы, но се выйде лише въ користь Болгарамъ. Отсюда вѣдь директора сихъ школъ кончится словами: „Наша цѣль учити а не розпалювати и горячити“

Березовъ дати даромъ по одному примѣрнику
книжочокъ просвѣтныхъ давнѣйшаго выданя;
передано рукопись о. Т. Глиньскаго зъ Городи-
цѣ комиссіи литературной; 9) принято до вѣдом-
сти письмо о. Селецкого; 10) принято 120
выхъ членовъ (межи тѣми 59 зѣ Спасова и П-
ревсѧтичъ); при той случайности ухвалено о. К-
вальскому зъ Спасова и п. В. Каминьскому уч-
зъ Вербова переслати письменну подяку за ш-
ре попиранье интересовъ товариства; 11) залаг-
дено гдеякій подробнѣйшии сиравы администр-
ційнї.

— Въ Черхавѣ. якъ доносить „Батьковщина“ завязала громада читальню на ново на мѣсце тѣ рокъ розвязанои. Статутъ сеи „промысловъ господарской читальнѣ“ есть значно болѣе розширеный отъ давнѣйшаго статуту. Загаль зборы отбулися дня 24 грудня; до выдѣлу вѣ брано: Ферд. Пѣхоту головою, Мих. Гвоздя (войта) заступникомъ головы, Анд. Пещура секретаремъ, Ив. Киха библіотекаремъ, Мих. Плакана касіеромъ и двохъ заступниковъ. На Выявление давала читальня декламаторскій вечеромъ. Читальня має доси мало книжечокъ, бо при розвязаню давнои читальнѣ забрала властъ всѣ книжочки и доси не звернула ихъ навѣть до библітеки тамошнои школы, якъ вказувавъ статутъ. Громада въ Черхавѣ може послужити за примѣръ для іншихъ.

— зъ Гоздольскаго пишуть намъ. Дочь у нас
пакуе загальна тверезость и народа подъ про-
домъ своихъ священиковъ привыкъ вже до че-
нога и трудолюбивого житя, то предсѣ найдут
часомъ случаѣ, котрѣ мовь палецъ кары вказ-
югъ людямъ на сумній послѣдства пьянства.
Такъ сталось недавно въ селѣ Круниску. Тамош-
ромада же въ загалѣ тверезо, одна лишь роди-
Голѣвъ (Иванъ и его жена) заглядають раз-
у-разъ до корчмы. Одного дня пойшовъ где-
Иванъ Голѣй зъ хаты, а его жена поспѣши-
до корчмы, взяла тамъ кварту горѣвки и пойш-
гдѣсь до сусѣды. Въ хатѣ остали самї дѣ-
Одна дѣтина стала гратися сѣрниками, отъ
трыхъ зайнялась солома на постели, а отта-
огонь огорнувъ цѣлу хату. Закимъ люде надѣ-
сь помочею, огонь вже значно розширився; ст-
ша дѣвчинка була вже спалена, а молодша у-
товала свое жите, загорнувшись въ кожухъ,
очи пострадала въ огни. Ось такій наслѣд-
пьянства!

— Зъ Коломыѣ Для закупна грунту пôдъ „Да
Народный въ Коломыѣ“ отбудеся въ понедѣлъко
5 л. лютого представленье театральне. Отограф
„Убога Марта“, оригинальна мельодрама въ
актахъ Д. Млаки, музыка И. Воробкевича. П
дѣємося, що Вп. Родимцѣ численнымъ появ
ниемъ въ театрѣ попрутъ се важне народне дѣя

руску публику. Початокъ о 8-ой годинѣ вечеро
Билетовъ (для 1 особы по цѣнѣ зр.) можна
стati за оказаньемъ запрошеня въ канцеля
бурсы братства св. О. Николая въ Станислав
(ул. Середна, Ч. 43^{3/4}).

— Якъ Жиды умѣютъ у всякой рѣчи брат на штуки, показуе наглядно ось такій фактъ, о саный въ „Батьковщинѣ“: Въ Калуши жіе великий богатый жидъ Исаакъ Гораверъ, который має свѣтлую каменицу и грубый капиталъ; его дочки подавай за первыхъ купцѣвъ. Жена сего богатого заживо волѣла передъ двома мѣсяцями и Гораверъ отдавъ еи до заведеня божевольныхъ въ Купарковъ. Щобы за свою жену нѣчого не плати въ шпитали, подавъ Гораверъ, что она не буде его шлюбою женою, лише тымчасово жила имъ; се потвердивъ урядово и руководчикъ жида въ дѣвскихъ метрикѣ. Такимъ ось способомъ выкрутился жидовскій богачъ, а за него буде муст платити край. А колѣко то еще есть такихъ чей, отъ которыхъ Жиды хитро-мудро выкруются!

— Ческій академіки въ Празѣ горнутся до світогомого університету, такъ що на нѣмецкому університетѣ Фреквенція академиківъ зменшається. Ось сими днями звычайный професоръ поробившаго языкословія дръ Альфредъ Людвікъ на університетѣ нѣмецкому въ Празѣ оголосивъ на чорній таблиці, що зъ причини недостачъ слухачі застаповляє свои вклады. Тимчасою на університетѣ ческому число слухачівъ славистики неносить сто колькадесять. Вже то треба признати, що молодь ческа въ почутю свого патріотичного обовязку сповняє честно цѣль своеї народної задачи и може безпечно послужити взорцемъ для прочої славянської молодежі.

Въ Черниговѣ розпочались въ грудні малоскій представлена театральний, на котрый горю все численна публика. Недавно отображеніо драмы Кропивницкого „Глитаї“ котра вельми подобалась публіцѣ. Найбльше вызначились въ г-н. Кропивницкій (Бычокъ) и п-ѣ Заньковевої.

— Статистичний даний що до руху и розвою народного въ Вел. Княжествѣ познаньскому накликують ташиой людности славянско-польской що разъ громаднѣйше шементо тоги! На 1,380 342 гектаръ бѣльшои посѣлости находится вже ажъ 723. гект. въ рукахъ нѣмецкихъ, а лише 656. есть еще въ рукахъ давнихъ пановъ тои земли на 1010 дѣдичвъ Нѣмцѣвъ припадає лише 6 дѣдичвъ Поляковъ. Подобна доля навѣстилъ Прусы західній, котрїй еще скорше станутся землею германскихъ заборовъ: тамъ находиться 523 нѣмецкихъ дѣдичвъ съ 336.537 гектаръ бѣльшои посѣлости, мѣжъ тымъ, коли въ рукахъ польскихъ дѣдичвъ, которыхъ есть вже лише

зосталося лише 84.115 гект. землѣ. Въ послѣд-
ныхъ 25 лѣтахъ стратили загаломъ Поляки въ
обоихъ тыхъ краяхъ около миліонъ морговъ самой
лише большой посѣлости. А щожь говорити о ма-
лыхъ грунтахъ, котрѣ безперестанно переходятъ
въ руки нѣмецкихъ колонистовъ, осѣдающихъ въ
посѣлостяхъ тыхъ селянъ и маломѣщанъ, що вы-
носятся до Америки? Числа, котрѣ оказуютъ
фrekвенцію школъ, суть для Поляковъ сумнѣйши.
Польска люднѣсть, хоть становить въ Познань-
скомъ все еще $\frac{2}{3}$ цѣлои людности, не достарчае
до школъ вже анѣ четвертои части дѣтей. Най-
больше тиснеся до школъ жидовъ. Одинъ уче-
никъ католикъ (Полякъ) припадає на 700 като-
ликовъ, а одинъ жидъ въ школѣ на 36 жидовъ.
Миліонъ католиковъ, по большої части Поляковъ,
достарчае въ Познаньскомъ высшимъ закладамъ
науковымъ 1.564 учениковъ, а на 60.000 жидовъ
есть ихъ въ тыхъ школахъ 1755. Не диво, що
ти школы выглядятъ, мовбы були переважно
жидовскій и обчислено вже часть, коли всѣ поса-
ды урядничій и докторскій будуть выключно въ
рукахъ жидовъ. Послѣднихъ 10 лѣть выказали
подъ тымъ взглядомъ найсумнѣйши результаты.
Загальне число реформованихъ, переважно люте-
ранъ, поднеслося о 196 католиковъ, отже По-
ляковъ спадо о 573, а жидовъ поднеслося о 257.
Чи жъ не булобъ пораднѣйше, щобы „Macjegz
Polska“ замѣсть ступати блудпою дорогою мѣжъ
русскимъ народомъ, выбрала собѣ за поле своеи
дѣяльности польску Познаньщину?

— Въ Гамбурзѣ державъ пасторъ Гане отчить, въ котрѣмъ выступивъ противъ католицкому догматови о св. Тройцѣ и выразився неѣтповѣдно о другой особѣ св. За тое завѣзовано его передъ раду церковну; слѣдство повѣreno сеніорови дрови Гирше. Либералы обурились дуже зъ тои причины, а газеты нарѣкаютъ такожь, ще ось то привернено зновъ суды на „єретиковъ“.

— Ексцентрична любовь. Въ вѣденъскихъ газетахъ появляется теперь даже часто анонсъ, завзывающій всѣхъ посыпательствъ зъужитыхъ марокъ почтовыхъ, чтобы продавали ихъ одной участнице балету. Люде зносятъ чимъ разъ частѣйше тѣ марки, за котрѣ балерина добре платить. Довго не знавъ нѣкто про цѣль того купна, ажъ ось теперь дознались о нѣй. Балерина залюбилась въ одного графа, который полюбивъ такожъ еи и задумавъ звѣнчаться съ нею ; поставивъ однакъ такое условie, що онъ тогда пойде съ нею передъ болтарь, коли она назирае столько зъужитыхъ марокъ почтовыхъ, що зможе ними отапетувати весь сальонъ. Доси удалось балеринѣ назбирати вже только марокъ, що отапетувала ними три стѣны сальону ; розписує отже дальше по газетахъ анонсы и скважно скуповує зъужитї марки, щобы вже разъ по-

— (Дробні вѣсти.) Минувшого понедѣлка бувъ на авдіенції у цѣсаря пос. дръ Антоневичъ. — Въ Залуквѣ въ пов. станиславовскому замерзли на поли селянинъ и селянка, Антонъ Поясокъ и Марина Крукъ. — Въ Качановцѣ въ пов. скалатскому 47 лѣтна жена селянина Зморы въ нападѣ збожевольненя зарѣзала свою 3-тиждневу дитину а оттакъ подрѣзала себѣ сама горло. —

Вѣсти єпархіальни.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Каноничну институцію одержали: оо. Ст. Хоминський, деканъ и парохъ въ Демнѣ, на Николаѣвъ дек. роздольского и Тадей Концевичъ зъ Царенчичами, Тростянецемъ, землемѣромъ

Перепельникъ на Тростянецъ дек. залозецкого.
Завѣдательство одержавъ о. Мад. Хоминь-
скій въ Долинѣ дек. роздольскаго.

*Платню дефіциту въ сумѣ 210 зр. одер-
жано въ Долинѣ док. роздолинскаго.*

Личный додаток по 105 зр. рочно на даль-

жали обатю по 100 зр. рочно на даль-
шй три роки одержали: оо. Иванъ Корный зъ
Гадыньковець и Мих. Вагилевичъ зъ Княжолуки.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Всч. о. А. Лукаш. въ Больковцахъ: Грошъ точно
одержали мы; За наддатокъ для „Дѣла“ щире
„Спасибôгъ“! — Всч. о. К. Б. въ Л.: Звольте
написати, якого Зборника Украиньскихъ пѣсень
желаете?

— Выказъ жертвъ присланыхъ до комитету для несения помочи потерпѣвшимъ черезъ повѣнь въ пов. рогатынськомъ отъ 1 - го жовтня 1882 до 15 - го сѣчня 1883 р.:
Его Превосходительство Архипископъ Виржхлей-
скій 10 зр., рада пов. въ Борщевѣ 10 зр., рада
пов. въ Городку 50 зр., рада повѣтова въ Ланцу-
тѣ 20 зр., рада пов. въ Перемышлянахъ 20 зр.,
рада пов. въ Решовѣ 25 зр., рада пов. въ Збара-
жи 25 зр., рада пов. въ Залѣщицахъ 50 зр., Всч.
о. Авдиковскій зъ складки 5 зр., Всч. о. Севе-
ренъ Бацьковскій 5 зр., Всч. о. Бонковскій зъ
складки 4 зр. 52 кр., Всч. о. Боднаръ зъ склад-
ки 2 зр. 60 кр., Всч. о. Чемеринській зъ складки
4 зр. 52 кр., Всч. о. Чирковскій зъ складки 10 зр.
25 кр., Всч. о. Фацієвичъ зъ складки 13 зр. 14
кр., Всч. о. Гонсировскій 5 зр., громада Явче за
посредництвомъ Всч. о. Влад. Тустановскаго 6
зр. 60 кр., громада Липиця за посрѣд. Всч. о.
Макогонськаго 19 зр. 6 кр., Вп. Лекчинській Вин-
центъ 3 зр., Всч. о. Пашковскій зъ складки 6 зр.
20 кр., Вацлавъ Родаковскій 20 зр., Всч. о. Ше-
феръ зъ складки 2 зр. 80 кр., Вп. Шенфельдъ 5

